

IRIS PUBLICA

25. září 1992

První s o u k r o m ý týdeník
se samizdatovou tradicí

Václav J. VOSTŘEZ
18 Aintree Court,
Hamilton, L8K 4R9,
CANADA (ONTARIO)

VIA AIR MAIL

Hamilton, 12. ún. 92.

Pane redaktore, vášnivý příteli!

U pánůze Vám posílám dleba: dvě kopie na

vědomí a pro informace.

Dne 26. 12. 92. budus, mit 70 rokov, tedy

plný věk. Prosím o modifik.

S pozdravem!

J. Vostřez

PAR AVION

Prosbu Václava Jiřího Vostřeze uveřejňuji v plném znění, především proto, aby Ti věřící, kteří si přechtou jeho zčásti na druhé straně uveřejněnou činnost v Českoslovenku před jeho odchodem do exilu se k mé modlitbě připojili. Jeho činnost v exilu je ještě cennější pro svobodu Československa. Je dlouhá léta předním činitelem Cyrilo-metodějské ligy a zcela nedávno se stal místopředsedou Výboru východoevropských národů v Kanadě. Mnogaja ljeta milý pane Vostřezi!! VH.

U v n i t ř ě í s l a :

1. Václav Jiří Vostřez: Dopis Dp. Františku Mikuláškoví.
2. Karel H a i m a n : Za smrt W o n k y souzen Wonka?
3. Jiří Wonka žádá o předání věci na Slovensko pro podjatost celé české prokuratury. /Práce/
4. Národní politika: Měli jsme z dopisů radost ...
5. Zpravodaj LDS č.5/1992 - Za obnovu liberalismu v ČSR.

Předpokl. cena: 1,- Kčs MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5
o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 9

Vydává: Vladimír Hajný Red. Josef Volařík
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada: M. Zemanová, J. A. Varga

Uzávěrka: 20.9.92

39

Měli jsme z dopisů radost...

Hlasý čtenářů „své Národní politiky“

(STR) Psali nám z nejrůznějších zemí světa. Čtenáři, kteří odebrali „svou“ NÁRODNÍ POLITIKU po desetiletí, i ti, kteří se s ní seznámili teprve nedávno. Měli jsme z těch dopisů radost, bylo nám však někdy i smutno. Proč? To, nechť prozradí úryvky těch milých listů:

Používám této příležitosti, abych Vám poděkoval za dobrou práci a vyslovil lítost nad zastavením dalšího vydávání. Nejsm přesvědčen, že situace v naší společné vlasti už dozrála natolik, aby mohla maturovat a Národní politika mohla vykbnat ještě mnoho užitečného.

J. + B.S., Steinen, Německo

Národní politiku budu nesmírně postrádat.

J.J.O., Sevierville, USA

Škoda, že Vaše noviny přestanou brzy vycházet.

R.L., Paris, Francie

Lituji, že končíte.

F.E., Detmold, Německo

Děkuji za Vaši milou novinářskou činnost. Je mi líto, že s Vámi zaniká poslední československý časopis, který jsem odebíral.

J.R., Strängnäs, Švédsko

Je škoda, že končí vydávání Národní politiky. Byl to hodnotný měsíčník, oblíbený u čtenářů objektivitou a celkovým obsahem. Srdečný dík redakci a všem dopisovatelům za vykonanou práci.

J.O., Ostrava, Československo

Moc se mi Vaše noviny líbily, i když jsem je odebíral poměrně krátkou dobu. Dobré krajanské noviny jsou pro Německo a celou Evropu víc než potřebné.

M.S., Winnipeg, Kanada

Velmi lituji, že Váš časopis končí — byl perfektně dělaný a bude nám scházet.

A.V.F., Den Haag, Holandsko

Připouji se k řadě těch, kteří by v těchto dnech chtěli Vám osobně (paní Svobodové) i všem Vaším spolupracovníkům poděkovat za to, co jste za ta dlouhá léta vykonali a to nejen pro československý exil. Víím, že v dnešní době nemůžete čekat, že by Vás někdo za tu Vaši obětavou

práci vyznamenal nějakou medailí, nebo udělil nějaký řád, ale jsem přesvědčen, že dříve nebo později bude oceněna tak, jak si zaslouží.

V.D., Curych, Švýcarsko

Chci Vám poděkovat za vše, co jste Vy i ti, což již mezi Vámi nejsou, udělali pro všechny Čechy a Slováky v cizině vydáváním Národní politiky.

E.K., Zapfendorf, Německo

S politováním jsem četl, že Váš časopis končí vydávání. Je to velká škoda, byl to vynikající zdroj informací.

Kubon & Sagner, Distribuce knih a časopisů, Mnichov, Německo

Snad by bylo dobré počkat, až se tam doma usadí ten přebytek komunistického kalu, aby bylo možno začít sedlinu vyvážet z míst vlivu. V tom směru by Národní politika mohla vydatně pomáhat.

Z.V., Woodruff, USA

Dovolte, abych vyslovil své upřímné politování nad smutným faktem, že NP přestane vycházet... Nejsm snad sám se svým názorem, že obzvláště za poslední rok se ukázalo, jak důležité je komentovat a korigovat všechno to, co se děje doma... Nezbyvá tudíž, než Vám poděkovat za veškerou Vaši námahu a z ní plynoucí zásluhy — po celá léta existence NP v exilu. Z pražského Hradu se Vám vyznamenání nedostane — to dostali mj. právě ti, kteří se v 1945 zasloužili o zákaz Národní politiky.

O.K.S., Vídeň, Rakousko

Až doposud byla NP pro mě jediným českým časopisem ve spolkové republice. Jsem smutný, že přestává vycházet.

G.v.G., Mnichov, Německo

Jako vytrvalý čtenář Národní politiky během těch 22 let jsem byl vždy spokojen

s její vysokou úrovní. Bude nám v exilu chybět.

F. Novák, Nice, Francie

Spolehlivost informací NP byla pro mě hned za Nat. Geographic Magazine a před Time a Welt.

P. + J.P., Leonberg, Německo

Škoda, že chcete končit...

H.N., Doorwerth, Holandsko

Chceme Vám (paní Svobodové) poděkovat za všechna ta léta Vaší nesmírně obětavé práce. Na každé další číslo Národní politiky jsme se vždy těšili. Byl to měsíčník velice seriózní, velmi vysoké úrovně, který po všech stránkách uspokojil i nejnáročnějšího čtenáře. Znali jsme Národní politiku již od dětství, můj otec byl jejím odběratelem a čtenářem již za dob první republiky a tím milejší bylo pak setkání se „starou známou“ zde... Dnes je nám velice smutno, zůstaneme tu opuštěni.

Dr. J.V., Braunsbach, Německo

Je to velká škoda, že to rušíte...

M.J. Brno, Československo

Vzpomínám na pana Svobodu (zakladatele exilové NP). On věnoval české věci celý život... Vzpomínám na Vaše vypravování o začátku. Je škoda, že už nebudete vycházet.

H.A., Mnichov, Německo

Ze všech — a desítek dopisů dalších — jsme měli radost. Na závěr však ještě úryvek z dopisu, na který vydavatelka a spolupracovníci Národní politiky budou dlouho vzpomínat:

Děkujeme... Srdece mě bolí. Národní politika bývala dilem mého srdce po mnoha let. Děkujeme srdečně — tak zní odpověď staré čtenářky. Díky a blahopřání pro Vás, vážená paní Svobodová. Dávala jste, darovala jste... Závazek mezi sousedy, to byla Národní politika. Dostanu Národní politiku ještě v létě — a příští podzim já už nebudu žít. Jsem samotná, nemocná... Opakuji nyní své srdečné díky. Modlím se za Vás...

H.S., Amberg, Německo

Co s luxusním palácem Nicole Ceaucesca?

Nikdo neví co se stane s luxusním palácem, který nechal stavět bývalý rumunský diktátor Nicolae Ceaucescu pro svou věčnou památku. Stojí v Bukurešti na umělém pahorku, který vznikl zasypáním dvou historických částí starého města s malebnými uličkami a mnoha ortodoxními kostelíky. Jen údržba tohoto symbolu velikášství a mocenského šilenství Ceaucescovy rodiny stálo za posledních šest roků přes 300 milionů marek a nikdo doposud neví, jak se má tato nedokončená kolosální stavba využít. Nepomohla ani prémie 400.000 DM, kterou vypsalo Evropské společenství jako odměnu za vhodný návrh k využití obrovské stavby, jež je větší než Pentagon ve Washingtonu a třikrát tak velká, jako přepychový zámek francouzských králů ve Versailles. Největší budova světa zatěžuje obyvatele Rumunska jako kletba doby, kdy byli bezohledně vykořisťováni Ceaucescovou rodinou a jejím klanem. Již se chopili i vlastní iniciativy a vykonali pomstu po svém. Nejpřepychovější kabinet, z něhož chtěl Ceaucescu vládnout Rumunsku, byl vykraden do posledního předmětu. Zmizely i hedvábné tapety a obložení stěn z vzácného dřeva. Krystalové lustry byly rozloženy do drobností a některé z nich se prodávaly jako náušnice na „černém trhu.“ Mnohé byty ve vilové čtvrti jsou již zařízeny z inventáře z paláce Nicolae Ceaucesca (na obrázku WK), který měl být jeho „pomníkem pro věčnost.“ (zt)

V bývalém Domě československých dětí na Pražském hradě bude otevřena na podzim zajímavá historická výstava hraček a loutek, kterou po dlouholeté práci sestavil český karikaturista a režisér Ivan Steiger (na snímku Lido-část novin), žijící v Německu. Jedna část expozice, kterou vidělo tisíce návštěvníků v Mnichově a Pasově, byla již dopravena do Prahy.

„Národní politika“
Červen 1992

Václav Jiří Vostřez, 18 Aintree Court,
Hamilton, Ontario, L8K 4R9, Canada.

Hamilton, 17. května 1992.

Dp. František Mikulášek, S.J.
Ječná 2, 120 00 Praha 2, ČSFR.

Důstojný Otče!

S velkým zájmem jsem četl Váš dopis z 31.3.92, Vašemu i mému příteli Dr. Stanislavu Hofírkovi v Melbourne, Australia. Poslal mi na vědomí jeho kopii, s Vaším dovolením.

Do exilu jsem musel odejít po roku 1948 a tak jsem doma nezažil pozdější krutá pronásledování katolické Církve a jejích představitelů. S úzkostí jsme tehdy v cizině sledovali docházející smutné zprávy z domova a dnes s pohnutím čteme Vaše vzpomínky z té a následující doby.

Pokud se nenýlím, byl jste ve čtyřicátých letech též generálním duchovním rádcem Sdružení katolické mládeže (SKM). To bylo prostředí, ve kterém jsem dospíval. V roce 1936 jsem se přihlásil do místní Skupiny SKM pro Záhorníci a okolí (u Opočna). Tam a v Okresním SKM v Novém Městě nad Metují jsem byl velmi činný. Na počátku války, kdy byl předsedou Diecézního sdružení v Hradci Králové Jenda Uhlíř, byl jsem jeho místopředsedou. Když se pak brzy oženil, zvolili předsedou mne. Tak jsem se stal i členem Ústředí v Praze. Bylo to poslední valné shromáždění. Od té doby se další volby nekonaly, ani po květnu 1945, kdy bylo Prahou rozhodnuto neobnovit činnost SKM. V prvních měsících jsme se šice v Praze několikrát sešli, ale výsledky byly jen papírové: zvolili mne ještě v Ústředí do posice, kterou kdysi zastával přítel Jindřich Nermač, včetně jako předsedu zemědělského odboru.

V létě a na podzim roku 1942 jsem absolvoval kurs ve Státních výzkumných zemědělských ústavech v Dejvicích. Tehdy jsem pravidelně týdně (už nevím přesně, byly-li to středy, či čtvrtky) chočil do kostela sv. Ignáce na Karlově náměstí. Pak jsme mívali porady a schůzky v přilehlých místnostech. Mimo Vás býval přítomen též pan kanovník Msgr. Švec...

V hradecké diecézi jsme po celou válku udržovali intenzivní styk s katolickou mládeží. Nejprve to byly hlavně organizované poutě (pod vedením duchovního rádcce SKM, kapitulního děkana Msgr. Jana Černého) a později hlavně exercicie i v malých městech (to už byl duchov. rádcem dp. Dr. Josef Hájek a jemu pomáhali dp. Dr. Janěk Tomáško a farář z Kuklen dp. Štěpánek). Účastníkům jsme pak pravidelně posílali osobní roganožované dopisy. Nelze se tedy divit, že jsme po válce, v r. 1945, byli připraveni obnovit činnost SKM. To jsme též v Praze vytrvale prosazovali, zejména, když jsme nedůvěřovali ve zdárný vývoj poměrů na vedení Národní fronty. Místní biskup Msgr. Mořic Pícha znal naše stanovisko.

V létě 1945 se v Hradci Králové konala vzpomínka na nacisty mučeného Msgr. Jana Černého. Zorganizovali jsme ochutný průvod k jeho hrobu na Pouchov a katedrále kázal dp. Dr. Josef Hlouch z Olomouce (pozdější biskup v Č. Budějovicích). Pak se konala v H.K. poslední schůze, jednající o naší žádosti obnovit činnost SKM. Já jsem ji zahajoval a řídil. Byl jste přítomen Vy i Otec biskup Mořic Pícha. Tak jsem ukončil svou činnost v SKM!

V exilu se snažím pokračovat ve směru výchovy získané v SKM.

S chotí Ozeslawou přiletíme do Prahy 31.5. a odletíme zpět 18.7.92.

S přátelským pozdravem Váš v Kristu Pánu

V. Vostřez

Zpravodaj

Liberálně demokratické strany

5/ 1992

Číslo věnované mimořádné květnové konferenci LDS

Zpráva o svolání mimořádné konference Liberálně demokratické strany

Na schůzi dne 29. dubna 1992 se předsednictvo LDS rozhodlo svolat na sobotu 16. května 1992 mimořádnou konferenci strany. Konference se bude konat v Praze, v čajovně Obecního domu na náměstí Republiky od 9.00 do 17.00 hodin.

Je to první konference od listopadu loňského roku, kdy je naše strana opět jedna a jednotná: frakce Dr. Hradské přešla do Občanské demokratické aliance a v naší straně zůstali ti, kterým jde opravdu o liberální ideje a o prosazování liberální politiky. Předsednictvo konstatovalo, že krize ve straně byla vyřešena; nyní je třeba zahájit systematickou a účinnou práci k překonání jejích důsledků. Napomůže tomu, jestliže strana ještě před volbami vystoupí jako integrovaná a organizovaná politická síla a definitivně dokáže veřejnosti i státním orgánům, že se ubránila koordinovanému úsilí o likvidaci. Květnová konference se ovšem musí věnovat zejména neodkladným úkolům týkajícím se vnitřní činnosti strany: co je třeba podniknout, aby se strana co nejrychleji vyrovnala s úbytkem členů v některých oblastech a aby si byla schopna do budoucna zajistit materiální a technickou základnu ke své práci. Právě v oblasti hmotného zajištění bychom si měli uvědomit trpkou zkušenost, kterou nás v nedávné minulosti stála „nezištná“ pomoc ze zahraničí, a více se orientovat na využití vlastního potenciálu aktivity a schopností.

Mimořádná konference LDS se koná na samém počátku předvolebního období a tři dny před zasedáním obvodního soudu pro Prahu 1, které bude projednávat naši žalobu proti bývalému vedení LDS v čele s Dr. Viktorií Hradskou (jde zejména o násilné předávání jmění a názvu LDS Občanské demokratické alianci). Kromě zástupců některých dalších stran se předsednictvo LDS rozhodlo pozvat na květnovou konferenci i předsedu ODA JUDr. Jana Kalvodu, a umožnit tak Občanské demokratické alianci, aby zřeknutím se nepřipustných způsobů jednání vůči LDS dosáhla s naší stranou ještě před začátkem volební kampaně smíru. Bylo by v zájmu české pravice, a především elementární politické kultury, kdyby ODA této možnosti využila.

Smysl mimořádné konference strany vyjadřuje její heslo:

Za obnovu liberalismu v Čechách a na Moravě

V tomto duchu také naše strana, které vnitřní rozkol a vnější útok znemožnily přistoupit k letošním parlamentním volbám s vlastní kandidátkou, hodlá působením v Praze i v českých a moravských oblastech ovlivňovat voliče v předvolebním období.

V Praze dne 1. května 1992

- redakce

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

Upozorňujeme čtenáře Zpravodaje, že petiční akce ještě nekončí. Předběžně je termín její uzávěrky přesunut na 16. května - den konání mimořádné republikové konference LDS. Bude proto nejlepší, přivezou-li delegáti a hosté konference dosud neodeslané podpisové archy s sebou.

Publikace „Causa LDS 1991-92“

Výkonný výbor LDS vydal předminulý týden čtyřicetistránkovou publikaci Causa LDS 1991-92, která dokumentuje vývoj v naší straně od konference v Moravské Třebové až po události posledních týdnů.

Brožura se skládá ze čtyř částí, z nichž první tři tvoří komentovaný úvod k publikovaným dokumentům. První část úvodu nazvaná „Svrchovaná a nepohodlná LDS“ je věnována těm dokumentům Demokratické iniciativy a Liberálně demokratické strany, které obsahují naše zásadní kritické postoje v minulém období její činnosti. Právě díky těmto postojům se LDS stala pro některé síly v našem státě nepohodlnou. Část druhá, „Rozkol a hledání východiska“, dokumentuje období otevřené krize ve straně od konference v Moravské Třebové až do tzv. integrační smlouvy mezi ODA a LDS. Poslední část úvodu - „Integrace s ODA a pokus o zrušení LDS“ - je zaměřena na události posledních dvou měsíců, tj. události po celorepublikové konferenci LDS 22. února 92. Čtvrtou, nejrozsáhlejší část publikace tvoří dokumenty, otištěné většinou v původní nezkrácené podobě. Dokumenty jsou řazeny chronologicky, a zachycují tak věrně sled událostí, které naši stranou v posledním půl roce tolik zmítaly.

Brožura byla vydána především jako informační materiál pro tisk a ostatní sdělovací prostředky. Naši poslanci ji spolu s průvodním dopisem předali všem svým kolegům ve FS a ČNR, aby jim umožnili se seznámit s tímto precedenčním případem pokusu o násilnou likvidaci nezávislé politické strany.

Publikace bude rovněž k dispozici na konferenci 16. 5. v Obecním domě, avšak pouze v omezeném množství výtisků; vydat ji v potřebném nákladu nám bohužel současná ekonomická situace LDS neumožnila. Velmi bychom proto uvítali, kdyby si organizace strany, které mají takovou možnost, samy zajistily pro svoji potřebu dotisk.

Z průvodního dopisu poslancům FS a ČNR vyjímáme:

... Za pomoci jednotlivců a celých organizací se podařilo vytvořit situaci, v níž LDS nejen jako strana nemohla kandidovat ve volbách, ale kdy také pro činnost jejich řádně zvolených ústředních orgánů i pro desítky okresních a místních organizací existují vážné překážky právní i provozní povahy.

Výkonný výbor LDS by uvítal, kdyby se podařilo odstranit jak tyto překážky, tak zmíněné snahy zlikvidovat nepohodlnou Liberálně demokratickou stranu. Rádi bychom, kdyby to bylo možné ještě před počátkem letošní volební kampaně, protože není naším úmyslem jakkoli zasahovat do předvolebního zápasu; kdyby se však do té doby nezdařilo obnovit zákonná práva LDS, byli bychom nuceni i pak pokračovat v jejich právní a veřejné obhajobě ...

... Především jde o nutnost dodržovat zákonná ustanovení a elementární pravidla politické kultury. V důsledku nedostatků v našem zákonodárství i okolnosti, že soudy jsou značně přetíženy, nemůže být zákon o sdružování v politických stranách okamžitou oporou zákonnosti, a tak se lze, jak je patrné, dovolávat jednotlivých jeho článků dokonce i při závažném porušování právních norem. Tím spíše je pokus o likvidaci LDS precedenčním případem snahy zbavit se násilím politického protivníka; je v zájmu všech demokratických politických stran zasadit se o to, aby se tento pokus nezdařil ...

Likvidátor do Českých Budějovic nepřišel

Předseda naší českobudějovické oblastní organizace pan Miroslav Fleischman obdržel 17. dubna od bývalých funkcionářů LDS V. Rumla a J. Pechláta dopis požadující provedení inventarizace majetku oblastní organizace. Podobná žádost byla samozřejmě zaslána i do jiných míst; dostali ji například i předseda ČZO Svatopluk Crkal a její sekretář ing. Michal Jankovec. V případě Českých Budějovic - jedné z nejlépe fungujících organizací naší strany - měl však tento dopis přece jen jednu zvláštnost: přímo totiž i avizoval příjezd likvidátora na 30. dubna, 17. hodinu odpoledne. M. Fleischman se na tuto informaci telefonicky dotazoval p. Rumla, a jak nám sdělil, neodpustil si přitom říci svůj názor. Likvidátor nakonec ve čtvrtek do Českých Budějovic nedorazil. Možná proto, že tušil, že by se tu u našich členů nesetkal s velkým pochopením pro svou činnost. Redakci Zpravodaje není zatím ani známo, že by se likvidační tým Dr. Hradské chystal „navštívit“ další z našich organizací.

Příspěvek ke zlepšení ekonomické situace LDS

Příznivci LDS z plzeňské firmy GRAL s.r.o. nabízejí velmi výhodnou provizi za zprostředkování zákazníků pro hydroizolaci plochých střech a podlah speciální hmotou POLYFLEX (cena cca 300,- Kčs za m²). Podmínkou nabídky je, že část této nemalé provize bude použita na podporu činnosti LDS.

Pokud máte zájem o podrobnější informace o podmínkách nabídky nebo víte o možnosti jejího využití, spojte se s pracovníky sekretariátu LDS na telefonním čísle (02) 80 23 38 nebo s členkou LDS slečnou Janou Petrovou, spoluorganizátorkou nabídky, na čísle (019) 370 77. Na obou uvedených telefonních číslech si lze také zmluvit zaslání propagačních a instruktážních materiálů firmy GRAL.

Zpravodaj LDS 5/1992

Připravil sekretariát LDS, tel.: (02) 80 23 38

Materiály zpracovaly Hana Mahlerová a Barbora Komersová.

Uzávěrka 4. května 1992.

"Res publica" č.39/92

Hovořili jsme s obviněným bratrem umučeného disidenta

ZA SMRTI WONKY SOUZEN WONKA?

V Hradci Králové po něm pojmenovali ulici. Denně si to mohou připomenout v tiráži i čtenáři PRÁCE, neboť v ní sídlí naše oblíbená redakce. Pavel Wonka z Vrchlabí, vězeň svědomí, byl 26. dubna 1988 umučen v královéhradecké věznici jen proto, že se nenechal zlomit všemocnou StB a dovolil si v souladu s ústavou avizovat o kandidování za nezávislého poslance do FS. Přestože se vyšetřováním jeho smrti zabýval snad kdekoliv, dodnes jí zahaloje neznámo...

Zatímco na případ Pavla Wonky uvedl prach, do soukolí justice se dostal jeho starší bratr, před listopadem rovněž vězněný z politických důvodů. Vyšetřovatel krajské prokuratury v Praze Ivo Konopásek zahájil 9. 9. 1991 z podnětu Generální prokuratury ČR trestní stíhání a vznesl obvinění proti jistému Wonkovi pro trestný čin násilí proti skupině obyvatel a proti jednotlivci. Citujeme z usnesení: "... napsal prokurátorce okresní prokuratury v Trutnově JUDr. Elišce Rychlíkové dopis doručený dne 27. 5. 1991, v němž označují pracovníky prokuratury, justice, bez-

pečnosti a zdravotnictví, kteří přišli do styku s trestní věcí jeho bratra Pavla Wonky, ... za vrahy, a dále uvádí, že vzhledem k tomu, že nebyli potrestáni, nebude ani jejich fyzická likvidace trestná, naspak bude hodnocena jako záslužný čin, a v této souvislosti doporučuje jmenované a dále soudkyni okresního soudu v Trutnově JUDr. Marcelu Horváthové, aby si u něho objednaly provaz a samy se potrestaly, tedy spáchaly sebevraždu, čímž u nich vzbudil důvodnou obavu z hrozbí těžké újmy."

Sáhodlouhá věta se pak rozrádí. Obviněný již dříve vedl nejrůznější útoky na uvedené ochránkyně spravedlivosti, přestože byl seznámen se zprávou komise ČNR z dubna 1990, ze které vyplývá, že „jednání prokurátorky Elišky Rychlíkové a soudkyně Marcely Horváthové nelze vztáhnout do příčinné souvislosti s smrtí Pavla Wonky". Jak kulatně řečeno. A co nepřičinná souvislost?

Nijměně jste tentokrát, pane Wonko, přestřelili. Právo se dá zjednat. (Pokračování na 2. straně)

ZA SMRTI WONKY SOUZEN WONKA?

(Dokončení z 1. strany)

nat jedině právem. „Když jsem viděl absolutní nečinnost a nezáměr vyprávět viníky smrti mého bratra, chtěl jsem je vyprovokovat. Reagoval přesně tak, jak jsem očekával, dokonce mě nepřekvapilo, že obsah mého dopisu překročil. Konečně jsem ale dosáhl toho, že za vraždu umučené ni bude někdo potrestán — a tím budu zřejmě já.“ vysvětloval nám Jitř Wonka svůj radikální postup. „Nejvyšší soud ČR zrušil čtrnáct rozsudků, které se vztahovaly ke mně a k bratrovi, a vedly nakonec k jeho smrti. Za ty nenese nikdo odpovědnost? Kolik takových rozsudků bylo u nás vynese-

no, kolik těžkých újem skutečně znamenaly, kolik lidského utrpení a smrtí?"

Pohřeb Pavla Wonky ve Vrchlabí v roce 1988 se stal tichým protestem charitistů proti diktatuře proletariátu. Václav Havel s chotí byl cestou zadržán StB a svůj smuteční projev nemohl sám přečíst. Dnes se však objevila verze, že Charta 77 požadovala mučedníka a nemá zájem, aby vyšetřování Wonkova úmrtí bylo objektivně ukončeno. Může to být lžma. Proč tedy nedat průchod pravdě a odpovědně za smrt nepřede: skutečné spravedlivosti? Zvěstě, když se tak stříktně postupuje proti Jitřu Wonkovi, jemuž o nic jiného nejde.

KAREL HAIMANN

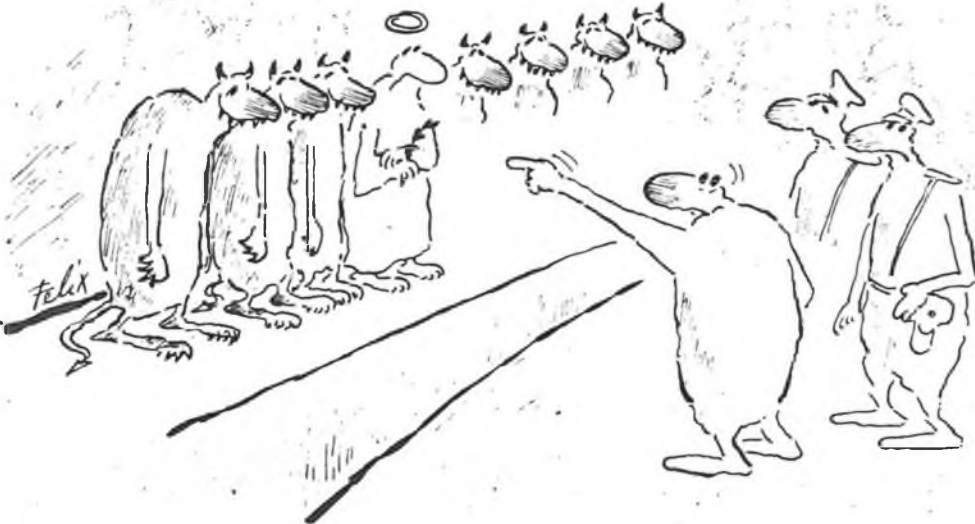
Věří víc Slovákům

VRCHLABÍ (bal). Je poněkud nezvyklé, když si vyšetřovatel nepředvolá obviněného k výslechu (ač mu v tom nic nebránilo) a sám váží k němu přes 130 kilometrů i se zapisovatelkou. Nicméně Jitřu Wonkovi z Vrchlabí, bratrovi umučeného disidenta Pavla se včera toto ctí dostalo. Z krajské prokuratury v Praze za ním přijeli, aby ho vyalečili v souvislosti s obviněním z trestného činu násilí proti skupině obyvatel a proti jednotlivci, o kterém jsme podrobně psali v páteční PRÁCI. „Odmítl jsem výpověď s tím, že trestní stíhání беру jako pokračování anahy o likvidaci naší rodiny. Podal jsem námitku pro podjatost celé české prokuratury a žádal o předání věci na Slovensko.“ řekl nám k tomu obviněný Jitř Wonka. Po necelé půlhodině se pracovníci pražské prokuratury mohli vrátit domů.

"Vjesnik" 5.8.90

PRÁCE
19.9.1991

Soudkyně Marcela Horváthová byla mezitím vládou ODS a ministrem spravedlnosti Dr. Novákem, povýšena do šlechtického stavu a sice na dlouhou dobu se stane kvalifikovanou soudkyní na okrese Trutnov. Patrně za své zásluhy, kdy na těžce nemocného Pavla Wonku uvalila vazbu s nepodmíněným trestem a tím ho vydala do rukou StB, která dokonala fémovou vraždu za několik dní. Jak dlouho chce ještě veřejnost spojovat v justiční a bezpečnostní sféře s politikou OH. Vždyť již tehdy více než rokem měla ODS většinu v parlamentě /z poslanců OF/ a dnes, kdy se její moc ještě upevnila bez skrupulí ukázala pravou tvář. VH.

Srečko Puntarič

